

Denna världens paradiset

Imam Ibn al-Qayyim

Ett berättat exempel från våra salaf om tillfredsställelse i denna värld oavsett ens omständigheter.

Jag hörde Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah, må Allah helga hans själ, säga: "Sannerligen, det finns ett paradiset i denna värld, den som inte träder in i det ska inte träda in i det kommande livets Paradis." Han berättade också för mig vid ett tillfälle: "Vad kan mina fiender göra mot mig?! Mitt paradiset och min salighet finns inom mitt hjärta — vart jag än befinner mig är de med mig och lämnar aldrig. Mitt fångslande är [en möjlighet till dyrkan i] avskildhet; mitt dödande är martyrskap; mitt exil är turism." Under perioden av sitt fångslande brukade han säga när han var i sin cell:

"Om jag skulle spendera motsvarigheten av denna cell i guld, i min tro, skulle det inte motsvara den nödvändiga tacksamheten för denna välsignelse", eller han sade: "Jag skulle inte ha återgäldat dem för det goda de åstadkom", eller tal i denna riktning. När han var fångslad brukade han åkalla under sin prostration och säga: "O Allah! Hjälp mig i att komma ihåg Dig, i att tacka Dig och dyrka Dig på det bästa sättet" ¹ [så många gånger som] Allah ville. En gång sade han till mig: "Den verkligt fångslande är den vars hjärta är låst borta från sin Herre, och den verkligt tillfångatagne är den som har tagits tillfånga av sina begär." När han fördes in i sin cell och omslöt av dess väggar, såg han sig omkring och reciterade:

﴿۱۳﴾ فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ

"En mur skall placeras mellan dem, dess inre innehåller barmhärtighet, men på utsidan av den finns plåga." (Al-Ḥadīd, 57:13)

Allah vet att jag inte har sett någon leva ett mer saligt liv än honom, trots de trånga omständigheter han levde i som var i motsats till komfort och lyx, faktiskt motsatsen till det, och trots fångslandet, hoten och skrämelsen. Ändå, med allt detta, var han bland de mest saliga människorna, de mest tillfredsställda, de starkaste i hjärtat och de gladaste i andan —

strålglansen av salighet var uppenbar i hans ansikte. När rädslan intensifierades över oss, våra tankar blev dystra och det kändes som om jorden slöt sig kring oss, gick vi till honom. Bara vid åsynen av honom och lyssnandet till hans ord skulle allt detta försvinna och förvandlas till lättnad, styrka, visshet och lugn.

Så ära vare Honom som visade Sina tjänare Hans Paradiset före mötet med Honom, och öppnade för dem dess portar inom handlingarnas boning så att dess svalka, dess bris och dess välukt kommer till dem på ett sätt som uppmanar dem att spendera all sin styrka i att söka det och tävla mot det. Några av dem som är upplysta med kunskap [om Allah] brukade säga: "Om kungarna och deras avkomma visste vad vi befann oss i [av salighet], skulle de ha kämpat oss om det med sina svärd."

En annan bland dem sade: "Hur bedrövliga är den här världens människor, de lämnade den utan att ens smaka det sötaste av vad som finns inom den!" Därpå tillfrågades han: "Och vad är det sötaste av vad som finns inom den?" Vartill han svarade: "Kärleken till, kunskapen om och åminnelsen av Allah." Och en annan sade: "Sannerligen, det kommer till mitt hjärta tider då det dansar av glädje." En annan sade: "Ibland säger jag [till mig själv]: 'Om Paradiset folk befinner sig i en salighet liknande denna, lever de sannerligen ett ljuvligt liv.'"

Därför är kärleken till Allah, kännedomen om Honom, den ständiga åminnelsen av Honom, att finna frid och lugn i Honom, att utpeka Honom ensam med kärlek, fruktan, hopp, tillit och alla mellanhavanden, på ett sådant sätt att Han ensam är den som har tagit tjänarens bekymmer, hans beslutsamhet och hans vilja i Sin hand — det är denna världens paradiset, och den salighet som ingen annan salighet liknar. ²

Slutnoter:

¹ [Översättarens anmärkning]: Detta är hämtat från en autentisk hadith samlad av Abū Dawūd i hans Sunan (nr. 1522).

² Al-Wābil al-Şayyib (s. 110-111).

Översatt av: Bilal abu Omar